

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik

w sprawie ze skargi T. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie o sygn. V ACa 412/21 (wcześniej V ACa 592/19),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 10 czerwca 2026 r.

odrzuca skargę.

D.Z.

UZASADNIENIE

Pismem z ... lutego 2026 r. T. K. (dalej jako: „Skarżący”) złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie o sygn. V ACa 412/21 (wcześniej V ACa 592/19),

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej: „u.s.p.p.”), skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy; 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. W myśl art. 9 ust. 1 u.s.p.p., skargę niespełniającą

wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Niewątpliwie skarga złożona przez T. K. nie spełnia wymogu przytoczenia okoliczności uzasadniających żądanie. Skarżący nie podał żadnych argumentów czy okoliczności, które mogłyby wskazywać na przewlekłość postępowania. Trudno uznać za wystarczające w tym zakresie zdawkowe stwierdzenia o „braku jakichkolwiek istotnych czynności”, „braku rozpraw” czy „ukrywaniu pism”. Skarżący koncentruje się na prezentowaniu tez o stratach finansowych jego spółki czy osobistej odpowiedzialności poszczególnych sędziów. W praktyce nie przytacza jednak okoliczności uzasadniających żądanie stwierdzenia przewlekłości. Jedyne na marginesie stwierdzić należy, że już pobieżna analiza akt sprawy wskazuje, że odbyła się w jej toku rozprawa (25 czerwca 2025 r., k. 3435), co sprawia, że twierdzenie Skarżącego „o braku rozpraw” jest nieprawdziwe.

Powyższe skutkuje odrzuceniem skargi *a limine* ze wszystkimi jej wnioskami szczegółowymi, o czym Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p.

D.Z.

[r.g.]

Paweł Czubik